

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

Číslo paragrafu	Znění připomínkovaného textu:	Znění navrhovaného textu:	Odůvodnění:
§2 odst 2	„Jestliže je třeba pomoc a podporu zajistit prostřednictvím sociálních služeb, poskytují se přednostně sociální služby v terénní nebo ambulantní formě.“	<i>Text je deklaratorní a nedostatečný vzhledem k dostupnosti služby v přirozeném prostředí a komunitního typu. Je třeba jej doplnit o vymahatelnost ze strany osoby v nepříznivé sociální situaci, o povinnosti zadavatele, zřizovatele a poskytovatele sociálních služeb vůči zájemci o službu, respektive osobě v nepříznivé sociální situaci. Chybí upřesnění, co znamená „přednostně“ a zodpovědnost za rozhodnutí, pokud nebude přednost zajištěna. Dále je třeba doplnit text o přednost poskytnutí služby pobytové komunitního typu.</i>	<u>Tato připomínka je zásadní.</u> Z hlediska vymahatelnosti je formulace textu nedostatečná. Považujeme upřednostnění ambulantních a terénních forem sociálních služeb za zásadní. Text neobsahuje přednost pobytových služeb komunitního typu před pobytovými službami ústavního typu. Tím novela postrádá nástroj deinstitucionalizace, tedy nástroj/e přechodu od systému sociálních služeb ústavní péče k systému sociálních služeb podporujících osoby v jejich přirozeném prostředí a službami komunitního typu.
§ 33a	(1) Sociální služba komunitního charakteru je zaměřena na řešení nepříznivé sociální situace v přirozeném prostředí osoby, nebo v prostředí, které se mu podobá. Může být poskytována ambulantní, terénní i pobytovou formou, přičemž každá tato forma je v obci umístěna stejně jako jiné prostory stejného účelu. Tato sociální služba nevyklučuje místně ani způsobem jejího poskytování osobu ze společnosti a podporuje ji ve využívání běžných zdrojů v okolí a všech jeho schopností, které dále rozvíjí. (2) U ambulantních služeb je omezena počtem nejvýše 32 osob v místě a čase, přičemž v jedné místnosti smí být maximálně 10 osob současně, a u pobytové	Nahradit původní text tímto: Technická Kritéria pro pobytové a některé ambulantní sociální služby komunitního typu. Komunitní sociální služba se vyznačuje tím, že je poskytována důsledně individuálně podle potřeb, přání a aspirací každého z uživatelů a každým svým prvkem přispívá ke společenskému začlenění: pomáhá uživatelům žít v komunitě běžným způsobem života. 1. Kritéria pobytové komunitní sociální služby Kritéria jsou uplatnitelná na pobytové služby sociální péče, zajišťující uživatelům služby takové dlouhodobé bydlení, které by jim mělo být domovem (podle typologie zákona o sociálních službách: domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory, domovy se zvláštním režimem, chráněná	<u>Tato připomínka je zásadní.</u> Původní text je nejednoznačný a nedostatečně vymezující. Nedefinuje se zde žádný vztah k podmínkám registrace ani ničemu dalšímu. Je to jen deklarace toho, co je to služba komunitního charakteru. Je potřeba doplnit další podmínky.

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

	<p>služby je omezena počtem nejvýše 18 osob v jednom místě, přičemž v jedné domácnosti může být nejvýše 6 osob. Tento počet lze v odůvodněných případech navýšit v případě, že dojde k narození nebo osvojení dítěte nebo dětí jedné nebo více z těchto osob.</p>	<p>bydlení, týdenní stacionáře). Kritéria se nevztahují na sociální služby, které zajišťují ubytování po přechodnou životní situaci (služby tréninkové, terapeutické, krizové, azylové apod.)</p> <p>1.1. Kritéria vnitřního uspořádání domácnosti</p> <p>1.1.a Domácnost je běžně uspořádaná bytová jednotka: její uspořádání odpovídá počtu obyvatel a jejich potřebě soukromí, obsahuje zejm. pokoje (ložnice) obyvatel, obývací pokoj, kuchyň či kuchyňský kout (může být součástí obývacího pokoje), spojovací chodbu/y, koupelnu a WC. 1.1.b Velikosti pokojů i chodeb odpovídají běžné bytové jednotce. 1.1.c Uspořádání a vnitřní vybavení domácnosti odpovídá rozsahem, charakterem a stylem vybavení běžného bytu; zohledňuje přání a potřeby konkrétního (momentálního) obyvatele domácnosti. 1.1.d Domácnost, v níž bydlí lidé s tělesným postižením, je bezbariérová a uzpůsobená pohybu na vozíku (příp. s jinou pomůckou). 1.1.e Prostory domácnosti mají osobní charakter, obyvatelé ji mohou vybavit vlastním nábytkem, zvolit výmalbu, doplňky apod. 1.1.f V jedné domácnosti nežijí společně nezletilí a zletilí obyvatelé. 1.1.g V jedné domácnosti žijí nejvýše 4 obyvatelé. 1.1.h V jednom domě/bytové sekci žije nejvýše 12 osobvy užívajících pobytovou sociální službu; nacházejí se v něm nejvýše 4 domácnosti spojené s poskytováním sociální služby. 1.1.i Každý obyvatel má v domácnosti samostatný</p>	
--	---	---	--

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

		<p>pokoj (ložnici); sdílené (nejvýše 2lůžkové) pokoje jsou určeny pro partnerské páry a pro osoby, které si výslovně přejí bydlet spolu v jednom pokoji. 1.1.j Složení obyvatel žijících společně v domácnosti je takové, aby odpovídalo jejich přáním, a aby bylo zajištěno jejich bezpečí; to platí i pro složení obyvatel domácnosti podle pohlaví. 1.1.k Podmínky a pravidla poskytování sociální služby umožňují její využívání osobami obojího pohlaví. 1.1.l V pobytové komunitní sociální službě určené pro děti je služba je poskytována odděleně (stavebně, tj. ve zvláštní domácnosti) od služeb pro dospělé klienty</p> <p>1.2. Kritéria umístění domácností</p> <p>1.2.a) Domácnost je umístěna v bytovém nebo rodinném domě, který má charakter běžného bydlení; dům se nachází v běžné zástavbě rodinných nebo bytových domů v obci. 1.2.b) Domácnost není ve stejném objektu nebo v těsném sousedství s ambulantní sociální službou nebo s denními programy zajišťovanými jako součást pobytové služby. 1.2.c) V lokalitě¹ je umístěn nejvýše jeden dům s domácnostmi uživatelů služby. 1.2.d) Počet uživatelů všech pobytových služeb pro lidi se zdravotním postižením nepřekračuje 2 % populace v obci. 1.2.e) Domácnost je umístěna tak, že jsou z ní dostupné další veřejné služby, které uživatelé potřebují pro svůj život. 1.2.f) Z domácnosti, v níž bydlí lidé s tělesným postižením, jsou přístupné veřejné služby,</p>	
--	--	--	--

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

		<p>zejm.: bezbariérový je především přístup do domácnosti, obyvatel domácnosti se může samostatně (nebo s asistencí) pohybovat v okolí a účastnit se života v obci. 1.2.g) V případě výstavby je dům, v němž se domácnost nachází, typově shodný s ostatními (rodinnými nebo bytovými) domy v sousedství. 1.2.h) Domácnosti či budovy, v nichž jsou domácnosti umístěny, jsou označeny běžným způsobem, např. jmenovkou se jmény obyvatel na zvonku u vchodu do domu či na dveřích bytu, nikoli nápisem označujícím sociální službu („domov pro osoby se zdravotním postižením“ apod.).</p> <p>1.3. Kritéria umístění zázemí pracovníků služby</p> <p>1.3.a) V domácnosti, která je spojena s trvalou přítomností pracovníků sociální Služby (nutnou z hlediska podpory uživatele), může mít personál zajištěn pracovní prostor ve společných prostorách domácnosti nebo v oddělené pracovně.</p> <p>Kritéria komunitní ambulantní sociální služby jsou uplatnitelná na ambulantní služby sociální péče, které mají skupinový charakter a uživatelé v nich pravidelně a opakovaně tráví velkou část dne (odlehčovací služby, centra denních služeb, denní stacionáře). Kritéria se nevztahují na ambulantní sociální služby sociální prevence a poradenství, které mají charakter tréninkový, nebo které pracují s uživateli jednotlivě (sociálně terapeutické dílny, sociální rehabilitace, poradny apod.), ani na sociální služby, které mají krizový nebo nízkoprahový</p>	
--	--	--	--

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

		<p>charakter. 2.1. Kritéria vnitřního uspořádání</p> <p>2.1.a) Ambulantní službu využívá v jednom objektu nejvýše 30 uživatelů současně.</p> <p>2.1.b) Prostory služby jsou členěny na jednotlivé místnosti tak, aby uživatelé nebyli nuceni trávit veškerý čas společně ve velké skupině, přičemž v jedné místnosti smí být maximálně 10 osob současně</p> <p>2.1.c) Jednoho programu se v jedné místnosti účastní nejvýše 6 uživatelů služby současně, v závislosti na charakteru činnosti a velikosti prostoru.</p> <p>2.1.d) Prostory služby, kterou využívají lidé s tělesným postižením, jsou bezbariérové, včetně úpravy přístupu do objektu a napojení na okolní veřejné cesty a přístupnost dopravy.</p> <p>2.1.e) Nově budované objekty ambulantních služeb jsou bezbariérové, včetně úpravy přístupu do objektu a napojení na okolní veřejné cesty a přístupnost dopravy.</p> <p>2.2. Kritéria umístění služby</p> <p>2.2.a) Ambulantní služba není umístěna ve stejném objektu nebo v těsném sousedství s pobytovou nebo jinou ambulantní sociální službou.</p> <p>2.2.b) V lokalitě je umístěn nejvýše jeden objekt ambulantní služby.</p> <p>Služby, které nesplňují kritéria komunitní služby jsou služby ústavního typu.</p> <p><i>Je potřeba doplnit další podmínky, způsob evidence a zaznamenání v registraci typu služby a další podmínky týkající se kvality a metod.</i></p>	
--	--	--	--

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

§ 35	Základní činnosti při poskytování sociálních služeb	<p><i>Pod odstavec č (1) Základními činnostmi při poskytování sociálních služeb jsou: ...doplnit ještě následující text pod samostatné písmeno:</i></p> <p>XX Pomoc, podpora návratu do přirozeného prostředí ze služeb sociální péče</p> <p>XY Podpora a nácvik dovedností pro zvládnutí bydlení, podpora získání adekvátního bydlení, rozvoj kompetencí v bydlení a další činnosti vedoucí k sociálnímu začlenění v rámci bydlení</p>	<p>V § 2 ods. 2 je uvedeno: „Jestliže je třeba pomoc a podporu zajistit prostřednictvím sociálních služeb, poskytují se přednostně sociální služby v terénní nebo ambulantní formě“ Což a umožňuje lidem zůstat ve svém přirozeném prostředí. A tito lidé neodcházejí do služeb pobytových. Je potřeba ale pracovat i s lidmi, kteří využívají v současné době služby pobytové (služby sociální péče) a podpořit je při zvyšování dovedností a přechodu ze služeb sociální péče zpět do služeb komunitních, do přirozeného prostředí, kdy jim je poskytována podpora ze strany terénních či ambulantních služeb. Což podpoří transformaci a deinstitucionalizaci pobytových sociálních služeb v ČR. Je potřeba tuto základní činnost zařadit jako základní činnost pro jednotlivé druhy služeb sociální péče (zejména pro službu § 48 Domov pro osoby se zdravotním postižením)</p>
§ 39	Asistenční a pečovatelská služba	<p>Zachovat původní znění §39 a §40</p> <p>Neslučovat tyto služby pod jednu službu</p>	<p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>Sloučení osobní asistence a pečovatelské služby do jedné služby, je zcela nejasné, jak je tato služba vymezena. Jde o dvě zcela rozdílné náplně sociální služby, které se nyní velmi nešťastně spojují. Může dojít v budoucnu k celkovému snížení kvality této služby. Přestane se rozlišovat mezi pomocí a podporou. Osobní asistence se více zaměřuje na sebeurčující osobní asistenci, podporuje zapojení člověka do všech činností, podporuje jeho život v komunitě. Profil pracovníků v asistenčních službách a pečovatelské službě je tedy velmi rozdílný.</p>
§ 44	Odlehčovací služby (1) Odlehčovací služby jsou ~~terénní,~~ ~~ambulantní~~ nebo pobytové služby	<p>(1) Odlehčovací služby jsou poskytovány terénní, ambulantní nebo pobytovou formou.</p> <p>V případě pobytové formy je poskytování</p>	<p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>Je nezbytně nutné zanechat i formu ambulantní a terénní u tohoto druhu služby. Jen tak služba splní svůj účel – zachovat osobu v nepříznivé sociální situaci v přirozeném</p>

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

	<p>poskytované na dobu nejdéle 90 dnů v kalendářním roce osobám, ..</p> <p>(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti: ....</p> <p>c) poskytnutí stravy ~~nebo pomoc při zajištění stravy,~~</p> <p>d) poskytnutí ubytování ~~v případě pobytové služby,~~</p> <p>....</p>	<p>omezeno na dobu nejdéle 90 dnů v kalendářním roce osobám, ...</p> <p>(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti: ....</p> <p>c) poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,</p> <p>d) poskytnutí ubytování v případě pobytové služby,</p> <p>....</p> <p>Navrhujeme § 44 doplnit o odst. (3) v následujícím znění: „(3) Pro pobyt nezaopatřených dětí platí odstavce X až X2 § 48 obdobně.“</p>	<p>prostředí a odlehčení péče pečujícími osobám a zamezení institucionalizaci osob.</p> <p>Odlehčovací sociální služby ambulantní a terénní již existují a není možné je novelou postavit mimo zákon, je naopak třeba rozšiřovat jejich kapacity.</p> <p>Stejnou ochranu práv dětí jako v případě dlouhodobé pobytové péče realizované domovy sociální péče je nezbytné garantovat i v případě odlehčovacích služeb.</p>
§ 48	Domovy sociální péče	Zachovat původní druhy služeb § 47 Týdenní stacionář, § 48 Domov pro osoby se zdravotním postižením, § 49 Domov pro seniory, § 50 Domov se zvláštním režimem a tím specializaci sociální služby pro různé cílové skupiny.	<p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>Specializace služeb druhem služby a nejenom prostřednictvím cílové skupiny, je jedním z předpokladů zajištění kvality poskytovaných služeb.</p> <p>Zaměření na konkrétní cílovou skupinu je pro přizpůsobení podmínek a činností služby zásadní, z hlediska používaných metod a postupů, specializace personálu, využití kompenzačních pomůcek apod..., nicméně přizpůsobení dané již druhem služby nemůže bezebytku nahradit. Shledáváme vysoké riziko kompromisního nastavení postupů a podmínek poskytování jedné služby osobám v zásadně odlišné např. zdravotní situaci.</p> <p>Připomínkou není rozporováno navržené rozšíření činností pobytových služeb podle navrženého znění § 48 odst. 2 písm. i), j) a k):</p>

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>i) pomoc osobám blízkým k vyrovnání se s traumatem spojeným s umíráním a úmrtím blízké osoby,</p> <p>j) u pečujících osob nácvik dovedností pro zvládání péče o osoby závislé na jejich pomoci,</p> <p>k) psychosociální podpora při umírání</p>
§ 48		<p><i>Tato úprava reaguje na úpravu předchozí a týká se § 48 Domov pro osoby se zdravotním postižením § 48 doplnit o odst. (X), (X1), (X2) v následujícím znění:</i></p> <p>„(X) Nezaopatřené děti nejsou umísťovány společně s dospělými osobami, umístění je možné pouze v samostatných domácnostech. To neplatí v případě narození dítěte nebo dětí jedné nebo více z osob již v zařízení umístěných.</p> <p>(X1) Nezaopatřeným dětem je služba poskytována pouze jako služba komunitního charakteru podle § 33a, odst. 2.</p> <p>(X2) Jeden pracovník v sociálních službách může zajišťovat přímou péči přes den nejvýše o tři děti mladší 18 let, přičemž současně nesmí zajišťovat přímou péči o dospělé uživatele.</p>	<p>Umístění do ústavního zařízení je zásadním zásahem do práva dítěte. České i zahraniční výzkumy publikované v posledních 50 letech poukazují na negativní dopady ústavní péče. Pro to, aby došlo alespoň k zmírnění negativních dopadů ústavní péče, je nezbytné zajistit to, aby péče probíhala v zařízeních s malou kapacitou.</p> <p>Nezaopatřené děti, které jsou na žádost rodičů umístěny v domovech pro osoby se zdravotním postižením (dle novely v domovech sociální péče) po dobu delší než 6 měsíců nebo jsou tam umísťovány opakovaně, jsou vždy považovány dle §6 písm. f) zákona č. 359/1999 Sb. za děti ohrožené a jsou tak předmětem sociálně-právní ochrany. Stejně je tomu u dětí, které jsou do zařízení umístěny na základě rozhodnutí soudu kdy je dítěti nařízena ústavní výchova v tomto zařízení. Proto je nutné na umístění dětí do zařízení ústavního typu pohlížet se zvláštním zřetelem a poskytovat jim větší ochranu než osobám dospělým.</p> <p>Z těchto důvodů by měla být zařízení, do kterých jsou děti umísťovány, vždy s malou kapacitou maximálně 6 dětí na jednu domácnost a v dané domácnosti by služba měla být poskytována samostatně dětem, protože tyto mají jiné potřeby než dospělí. Dostupnost komunitních služeb je u dětí zvlášť potřebná, protože je jedinou cestou k integraci do společnosti, inkluzivnímu vzdělávání, ale také přípravou na co největší samostatnost v dospělosti.</p>

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>Otázka rozdílného rozsahu práv dětí se zdravotním postižením v bytových zařízeních sociálních služeb a dětí bez postižení ve školských zařízeních úzce souvisí i s vlastní organizací péče o děti. Zákon č. 109/2002 Sb. upravuje v § 4 odst. 1 jako základní organizační jednotku pro péči o děti ve školských zařízeních rodinnou (dětský domov, dětský domov se školou) nebo výchovnou skupinu (diagnostický ústav, výchovný ústav) a v § 4 odst. 2 až 5 stanoví minimální a především maximální počet dětí v rámci takové skupiny, jakož i maximální počet skupin na jednotlivá zařízení. Prováděcí vyhláška č. 438/2006 Sb. poté zakotvuje další významnou záruku pro děti v ústavní péči, kterou je minimální počet pracovníků na určený počet dětí, když stanoví, že „v rodinné a ve výchovné skupině ředitel zařízení zajišťuje denní péči o děti způsobem obdobným jako v rodině, a to zpravidla 3 pedagogickými pracovníky“. S ohledem na skutečnost, že maximální počet dětí v rámci jedné rodinné nebo výchovné skupiny je 8 dětí, by pak ve školských zařízeních na jednoho pedagogického pracovníka měly připadat 2 až 3 děti. Jelikož citovaná vyhláška hovoří o „zpravidla“ 3 pedagogických pracovnících, praxe se v tomto směru lehce vychyluje a na jednoho pracovníka připadá většinou 5 dětí.</p> <p>Jiný mechanismus stanovení minimálního počtu pracovníků na určený počet dětí zakotvuje zákon o sociálně-právní ochraně dětí ve vztahu k zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc (dále jen „ZDVOP“). V souladu s § 42 odst. 4 citovaného zákona může jeden zaměstnanec ZDVOP současně zajišťovat osobní péči nejvýše o 4 děti svěřené do péče zařízení.</p>
--	--	--	--

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>Stanovení minimálního počtu pracovníků pečujících o děti na určený počet dětí, a to ať již prostřednictvím rodinné nebo výchovné skupiny, jako je tomu u školských zařízení, nebo zakotvením konkrétního počtu dětí přímo na úrovni zákona, jako je tomu u ZDVOP úzce souvisí se závazkem státu transformovat stávající ústavní zařízení v malá rezidenční zařízení soustředěná kolem práv a potřeb dítěte, který vyplývá především z čl. 23 Úmluvy o právech dítěte, jakož i z práva dítěte na zohlednění jeho nejlepšího zájmu jako předního hlediska podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte.¹ To ostatně konstatuje i komentář k zákonu o sociálně-právní ochraně dětí, který poukazuje na to, že nově zakotvený minimální počet pracovníků na určený počet čtyř dětí není ničím jiným než snahou „co nejvíce individualizovat péči o svěřené děti a co nejvíce se přiblížit péči, jakou mají děti v rodině. Jeden zaměstnanec se tedy může současně věnovat maximálně čtyř dětem. Je na řediteli zařízení, aby zajistil chod zařízení a zajistil odpovídající počet dětí s přihlédnutím k počtu dětí a jejich aktivitám.“² Ostatně i z čl. 17 Evropské sociální charty vyplývá, že ústavní péče o děti musí být organizovaná v malých skupinách a měla by se v nejvyšší možné míře přibližovat rodinnému prostředí. Požadavek dostatečného počtu personálu je zmíněn i v Doporučení Výboru ministrů členským státům Rady Evropy č. Rec (2005) 5 o právech dětí žijících v rezidenčních zařízeních³.</p>
--	--	--	--

¹ K tomu viz Obecný komentář Výboru OSN pro práva dítěte č. 15 – Právo dítěte na nejvyšší dosažitelnou úroveň zdraví, 2013, s. 3. Komentář je dostupný z:

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f15&Lang=en .

² Viz MACELA, M. et al. *Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. s. 494.

³ Doporučení je dostupné z:

[https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=Rec\(2005\)5&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=Rec(2005)5&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383) .

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

§ 51	Chráněné bydlení	<i>Doplnění současného znění“ odst. 2. změnit na 3 Vložit nové znění odst. 2: „Nově vznikající služba tohoto druhu musí splňovat kritéria služby komunitního charakteru, které jsou definovány v § 33a“</i>	Je třeba zajistit, aby do budoucna nebyl podporován vznik jiných než komunitních služeb, respektive zabránit vzniku ústavních služeb.
§ 57	(1) Azylové domy poskytují pobytové služby na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení, osobám v nepříznivé životní situaci, které jsou bez domova a zároveň mají lékařem indikován klid na lůžku a potřebu zdravotní péče z důvodu doléčení a osobám s látkovou či nelátkovou závislostí.	(1) Azylové domy poskytují pobytové služby na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení, osobám v nepříznivé životní situaci, které jsou bez domova a zároveň mají lékařem indikován klid na lůžku a i osobám, které mají potřebu zdravotní péče z důvodu doléčení a osobám s látkovou či nelátkovou závislostí.	Takto definovaný okruh osob, pro které je služba určena, je nevhodný, jelikož by to znamenalo, že osoby musí být nejenom bez domova, ale ZÁROVEŇ mají lékařem indikován klid na lůžku a potřebu zdravotní péče. Služba azylové domy reaguje na jasnou nepříznivou sociální situaci určitého okruhu osob. Zároveň nemůže nahrazovat služby zdravotnické. Tímto vymezením okruhu osob, pro které je služba určena, by došlo k jejímu zneprístupnění.
§73	(4) Úhrada za poskytovanou péči se stanoví při poskytování pobytových služeb ve výši přiznaného příspěvku, s výjimkou poskytování těch služeb, které nemají v registru provoz uvedený sedm dní v týdnu 24 hodin denně, u těchto se úhrada stanoví maximálně ve výši 75 % přiznaného příspěvku.		<u>Tato připomínka je zásadní.</u> Možnost odebrat 75 % přiznaného příspěvku je vysoká, pokud klient využívá pobytovou službu jen v malém měřítku. Je třeba domyslet další prvky k férově úhradě služeb.
§ 75	(3) Maximální výši úhrady za ubytování a stravu u chráněného bydlení stanoví prováděcí právní předpis. Po úhradě za ubytování a stravu při poskytování pobytové služby chráněného bydlení musí osobě zůstat alespoň 15 % jejího příjmu.	(3) Maximální výši úhrady za ubytování a stravu u chráněného bydlení stanoví prováděcí právní předpis. ~~Po úhradě za ubytování a stravu při poskytování pobytové služby chráněného bydlení musí osobě zůstat alespoň 15 % jejího příjmu.~~	Měly by být zohledněné náklady k individuální podpoře nikoliv paušální částka. Klient v chránění bydlení žije samostatně s podporou a potřebuje prostředky na běžný život. Možnost odebrání 85 % příjmu, neumožňuje žádný komunitní život! Prováděcí právní předpis by měl obsahovat reálné režijní náklady poskytovatele dle lokality a reálné náklady na podporu klienta.

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

			Stejně tak dojde případně zpřístupnění této služby. Nastavení limitu, aby osobě zůstalo alespoň 15%, nepovede k zpřístupnění dané služby.
§ 88 Povinnost i poskytova tele písm. d)	vést evidenci žádostí o sociální službu včetně data přijetí žádosti a identifikaci žadatele v případě, kdy není poskytována služba anonymně, evidenci žadatelů o sociální službu, se kterými nemohla být uzavřena smlouva o poskytnutí sociální služby z důvodů uvedených v § 91 odst. 3 včetně důvodu a termínu jejich odmítnutí, evidenci osob se kterými byla smlouva uzavřena včetně data uzavření a ukončení smlouvy; tato evidence je vedena v registru a tyto údaje do registru zapisují poskytovatelé, a to minimálně jednou měsíčně,	~~vést evidenci žádostí o sociální službu včetně data přijetí žádosti a identifikaci žadatele v případě, kdy není poskytována služba anonymně, evidenci žadatelů o sociální službu, se kterými nemohla být uzavřena smlouva o poskytnutí sociální služby z důvodů uvedených v § 91 odst. 3 včetně důvodu a termínu jejich odmítnutí, tato evidence je vedena v registru a tyto údaje do registru zapisují poskytovatelé, a to minimálně jednou za 3 měsíce~~	Evidence žádostí o SS a její zapisování do registru každý měsíc je nadbytečnou administrativní zátěží pro službu. Navíc není jasné, k čemu je možné taková data využít a nabízí se pouze domněnka i zbytečné kontrole. V praxi je to tak, že administrativy je pro vedoucí služeb dost, ti mají dále na starost manažerskou práci s týmem pracovníků, účast na poradách v organizacích, atd. Za tuto práci mají 20-25tisíc netto – z toho vyplývá, že vedoucího služby s jejími vzrůstajícími nároky a ohodnocením nepůjde najít nebo najdeme málo kvalitního pracovníka. Zároveň je potřeba si uvědomit, že každé zvyšování administrativních nároků ze strany MPSV na služby a zejména menšího a komunitního typu, povede k velkému zatížení a primárně je potřeba zajistit přímou podporu osobám ve službách a omezit administrativní zátěž a výkaznictví na nezbytně nutnou mírou.
§ 88 Povinnost i poskytova tele písm. e)	e)společně s osobou, které poskytuje sociální službu a s ohledem na nepříznivou sociální situaci, kterou s osobou řeší, plánovat a hodnotit průběh poskytování sociální služby podle sjednaných cílů spolupráce a uzavřené smlouvy o poskytnutí sociální služby a vést písemné individuální záznamy o průběhu a hodnocení poskytování sociální služby	Navrhujeme do § 88 písm. e) doplnit text „ <i>a na základě mapování potřeb této osoby</i> “ a text „ u dětí vedených v evidenci orgánu sociálně-právní ochrany⁴ navazuje proces plánování a hodnocení poskytování sociální služby na individuální plán ochrany dítěte vypracovaný příslušným orgánem sociálně-právní ochrany “ následujícím způsobem: e) společně s osobou, které poskytuje sociální službu a s ohledem na nepříznivou sociální	Proces individuálního plánování je pro poskytování sociální služby zásadní a bez něj není možné sociální službu poskytovat. Zároveň teorie i praxe individuálního plánování ukládá činit tak na základě mapování potřeb, vyhodnocení potřeb, prověření situace osoby, které je sociální služba poskytována. Proto je doplnění textu „ <i>na základě mapování potřeb této osoby</i> “ nezbytné, aby litera zákona odpovídala teorii i praxi v sociálních službách, a kde tak dosud činěno nebylo, aby dosáhla nápravy. Sociální služby jsou poskytovány také nezletilým dětem, které mohou být vedeny v evidenci orgánu sociálně-

⁴ § 6 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

	<p>této osobě; plnění této povinnosti koordinuje zejména sociální pracovník,</p>	<p>situaci, kterou s osobou řeší, a na základě mapování potřeb této osoby, plánovat a hodnotit průběh poskytování sociální služby podle sjednaných cílů spolupráce a uzavřené smlouvy o poskytnutí sociální služby a vést písemné individuální záznamy o průběhu a hodnocení poskytování sociální služby této osobě; u dětí vedených v evidenci orgánu sociálně-právní ochrany⁵ navazuje proces plánování a hodnocení poskytování sociální služby na individuální plán ochrany dítěte vypracovaný příslušným orgánem sociálně-právní ochrany; plnění této povinnosti koordinuje zejména sociální pracovník,</p>	<p>právní ochrany podle §6 zákona č. 359/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Jedná se zejména o sociální služby podle §44 odlehčovací služby, podle § 54 raná péče, podle § 62 nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, podle § 65 sociálně-aktivizační služba pro rodiny s dětmi a v novele navrhované sociální služby podle § 39 asistenční a pečovatelská služba, podle § 46 denní stacionář, podle § 48 Domovech pro osoby se zdravotním postižením. Těmto dětem zpracovává příslušný orgán sociálně-právní ochrany individuální plán ochrany dítěte (dle § 10 zákona č. 359/1999 Sb.), <i>“který vymezuje příčiny ohrožení dítěte, stanoví opatření k zajištění ochrany dítěte, k poskytnutí pomoci rodině ohroženého dítěte a k posílení funkcí rodiny a stanoví časový plán pro provádění těchto opatření, a to ve spolupráci s rodiči nebo jinou osobou odpovědnou za výchovu dítěte, dítětem a odborníky, kteří se podílejí na řešení problému dítěte a jeho rodiny.”</i> Individuální plán v sociálních službách musí logicky navazovat na individuální plán ochrany dítěte, který se zabývá širším pohledem na dítě a udává směr v péči o dítě i dalším službám. Návaznost na individuální plán ochrany dítěte je daná i pro děti umístěné ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy v § 1 odst. 4 zákona č. 109/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů (<i>“Zařízení a střediska spolupracují s orgány sociálně-právní ochrany dětí v souladu s individuálním plánem ochrany dítěte”</i>). Obdobně je tomu u zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, kde je soulad s individuálním plánem ochrany dítěte definován v § 42 a,</p>
--	--	--	--

⁵ § 6 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>odstavec 1 písm. h) zákona č. 359/1999 Sb., kde je uvedeno, že zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc “je povinno spolupracovat s rodinou dítěte a poskytnout této rodině pomoc při vyřizování a zajišťování záležitostí týkajících se dítěte, zajistit jim terapii, nácvik rodičovských a dalších dovedností, které rodič nebo jiná osoba odpovědná za výchovu dítěte nezbytně potřebuje pro péči a výchovu dítěte, a to v souladu s individuálním plánem ochrany dítěte zpracovaným orgánem sociálně-právní ochrany.”</p> <p>Povinnost poskytovatele sociálních služeb plánovat průběh sociální služby v souladu s individuálním plánem ochrany dítěte tak odpovídá požadavkům na práci s nezletilými dětmi v jiných než sociálních službách.</p>
§ 91		<p>Navrhujeme § 91 doplnit o odst. (8) v následujícím znění:</p> <p>„(8) K poskytování služby domov pro osoby se zdravotním postižením na základě smlouvy se vyžaduje souhlas obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 16b zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Po dobu řízení o žádosti o vydání souhlasu trvá závazek ze smlouvy o poskytování sociální služby, nedojde-li k zániku závazku z jiného důvodu.“</p>	<p>Ve vztahu k dětem se zdravotním postižením je diskriminační, že mohou být umístovány do domova pro osoby zdravotním postižením (nově domova sociální péče) pouze na základě smlouvy mezi zákonným zástupcem a poskytovatelem služby, aniž by umístění do zařízení ústavní péče předcházela jakákoli opatření, který by umožnila naplnění práva dítěte na rodinný život jako poradenská činnost ve smyslu § 11 a § 12 zákona o sociálně-právní ochraně dětí nebo umístění do náhradní rodinné péče. V případě dětí bez zdravotního postižení zpravidla umístovaných do dětských domovů či ZDVOP takový postup není možný, umístění do zařízení je až poslední možností v případech, kdy není možné zajistit péči o dítě jinak. Ministerstvem práce a sociálních věcí aktuálně předložená novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí zavádí stejný princip ve vztahu k umístování do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, pro které bude nově platit, že pobyt je možný výhradně se</p>

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>souhlasem obecního úřadu obce s rozšířenou působností (dále OSPOD).</p> <p>Tato souběžná novelizace zákonů o sociálně-právní ochraně dětí a zákona o sociálních službách představuje jedinečnou příležitost k narovnání práv dětí se zdravotním postižením umístovaných do pobytových sociálních služeb. Postačuje rozšířit novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí o nový § 16b a provést doplnění navrženého odstavce (8) do § 91 zákona.</p> <p>V rámci současně probíhajícího připomínkového řízení k novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí navrhujeme ministerstvem navržený do zákona o sociálně-právní ochraně dětí nově navržený § 16 b upravit následujícím způsobem: § 16b</p> <p style="text-align: center;">Souhlas s poskytováním ochrany a pomoci dítěti v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, s poskytováním sociální služby v domově pro osoby se zdravotním postižením a zdravotní služby v dětském domov pro děti do 3 let věku</p> <p>(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje na žádost podanou dítětem, rodičem dítěte, jinou osobou odpovědnou za výchovu dítěte nebo ředitelem zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc o vydání souhlasu</p> <p>a) s poskytováním ochrany a pomoci dítěti v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc podle § 42a, a s prodloužením smlouvy o poskytování ochrany a pomoci dítěti v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc o další 3 měsíce podle § 42a odst. 4,</p>
--	--	--	---

Z našich připomínek se budou vypořádávat jen zásadní, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)

			<p>b) s poskytováním sociální služby v domově pro osoby se zdravotním postižením⁶ podle § 48 zákona o sociálních službách, a</p> <p>c) s poskytováním zdravotní služby v dětském domov pro děti do 3 let věku podle § 43 zákona o zdravotních službách.</p>
§ 105a Odstavec (4)	„(4) Maximální meziroční nárůst velikosti kapacit a počtu úvazků za jeden kalendářní rok služeb zařazených do garantované sítě je stanoven na 5% u služeb sociální péče, na 3% u služeb sociální prevence a na 2% u služeb sociálního poradenství.“	<p>Vynechat text ~~Maximální ..... služeb zařazených do garantované sítě je stanoven na 5% u služeb sociální péče, na 3% u služeb sociální prevence a na 2% u služeb sociálního poradenství.~~</p> <p>Doplnit text: Nárůst kapacity garantované sítě je realizován výhradně nárůstem kapacity sociálních služeb komunitních charakteru.</p>	<p>S ohledem na prioritu sociálního začlenění jako primárního účelu sociálních služeb a mezinárodní závazky, např. článek 19 Úmluvy o právech osob ze zdravotním postižením, je žádoucí zvyšování poměrného zastoupení terénních a ambulantních sociálních služeb a dostupných pobytových služeb pouze komunitního charakteru v rámci garantované sítě.</p> <p>Z důvodové zprávy není vůbec patrné, proč je procentní meziroční nárůst kapacit limitován právě uvedenými hodnotami (5%, respektive 3% a 2%)</p>
§ 105a Odstavec (4)	Celková kapacita sociálních služeb domovů sociální péče je v každém kraji tvořena 2 % krizových lůžek pro zajištění krizové péče	Z celkové kapacity sociálních služeb péče v každém kraji tvoří 2% krizová lůžka pro zajištění krizové péče.	Význam původního textu není jasný. Pokud z ní má vyplývat, že v rámci služeb TS, DS, DOZP a DZR jsou 2% vyhrazená jako krizová lůžka, navrhuje text upravit dle návrhu, aby význam byl jednoznačný.
115b	Předpokladem k výkonu činnosti supervizora v sociálních službách a v sociální práci ve veřejné službě je plná svéprávnost, bezúhonnost, zdravotní a odborná způsobilost.	Zrušit v plném rozsahu	Zjišťování bezúhonnosti a zdravotní způsobilosti u supervizora je zbytečnou administrativní zátěží, která u pozice nemá opodstatnění a není potřeba definovat zákonem.
IV	Platné znění zákona č. 634/2004 Sb..... Přijetí žádosti o akreditaci kvalifikačního kurzu pracovníka v SS... 10 000,- Kč	V SS... na 3 000,-	Navýšení správního poplatku z 1000,- na 10 000,- Kč je naprosto neopodstatněné, zjevně nedošlo k navýšení agendy desetinásobně. Vytvoří finanční zátěž pro poskytovatele vzdělávání a zvýšení poplatku promítne i

Jednota pro deinstitucionalizaci – JDI, z. s. – Připomínky k novela zákona o sociálních službách, leden 2020

*Z našich připomínek se budou vypořádávat jen **zásadní**, JDI je pouze „neoficiální připomínkové místo“ proto připomínky nejdou do vlády, končí na oddělení koncepce sociálních služeb u pana Jana Vrbického. Pokud chceme připomínkám dát větší váhu, museli bychom najít oficiální připomínkové místo, které by za Š. Čulíka a referenta pana P. Votruby. Za JDI byly u vypořádání Terezie Hradilková, předsedkyně JDI, Pera kačírková, ředitelka Lumos ČR (člen JDI)*

			do cen kurzů a zvýší se náklady na vzdělávání, které služby vynakládají na zákonem povinné vzdělávání pracovníků. Tím se zvýší cena služby.
--	--	--	---